

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Hr. Keld Albrechtsen har også bedt om ordet for tredje og sidste gang, så der bliver lejlighed til det.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Ja, man kan jo af politiske grunde mene, at det er fornuftigt at fjerne enstemmigheden om mandatatet, så de andre lande altså kan vedtage et mandat til Kommissionen, og Danmark ikke kan blokere det. Efterfølgende kan Kommissionen så lave internationale aftaler om handelspolitik, som gælder for Danmark, men som Folketinget ikke kan blokere for. Det kan man mene er fornuftigt, og hvis man f.eks. gerne vil fremskynde privatisering og udlicitering, er det vejen frem, ingen tvivl om det. Man kan godt have en politisk interesse i at få gennemført en sådan hurtig maskine for at drive globaliseringen fremad.

Men det, jeg bare spørger om, er: Er det forsvarligt at gennemføre et sådant voldsomt magt-afkald uden at spørge befolkningen? Jeg tror, der er mange mennesker, der føler, at globaliseringen er noget, vi har mistet kontrollen over, og det her betyder bare, at vi mister den i et endnu højere tempo. Er det klogt og forsvarligt ud fra et demokratisk synspunkt?

(Kort bemærkning).

Susanne Clemensen (CD):

Jeg mener ikke, vi mister noget, tværtimod. Hvis ikke vi indgik i forhandlinger, hvis ikke vi nåede frem til et resultat sammen med andre lande i verden, ville det jo virkelig være et tilbageskridt. Så kunne man tale om, at globaliseringen marcherede fremad, og at vi politikere stod magtesløse tilbage.

Man må sige, at den politik, hr. Keld Albrechtsen fører, netop fører til, at Danmark og alle andre lande sådan set ikke skal indgå i nogen forhandlinger, men skal holde sig tilbage. Men vi ved jo godt, at vi ikke kan udrette noget alene her i Danmark. Vi er nødt til at gå sammen med de andre lande, og jeg hæfter mig ved, at Justitsministeriet klokkeklart har sagt: Der er ikke tale om, at det er nødvendigt at bruge grundlovens § 20 og den procedure, der følger deraf. Derfor ser jeg heller ikke nogen grund til, at dette spørgsmål skal ud til en folkeafstemning.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Elisabeth Arnold som ordfører.

Elisabeth Arnold (RV):

I lighed med flere andre ordførere vil jeg også sige, at jeg faktisk synes, denne forespørgsel er temmelig overflødig. Vi har diskuteret Nicetraktaten før, vi har haft flere EU-debatter, siden Nicetopmødet blev afsluttet, og vi har jo også en førstebehandling senere i aften. Men o.k., sådan er Folketingets regler, og vi tager da også diskussionen.

Som flere andre ordførere siger også jeg på Det Radikale Venstres vegne ja til Nicetraktaten, og det gør vi især af de samme grunde, som de fleste andre ordførere har nævnt i dag, nemlig på grund af udvidelsesprocessen.

Udvidelsesprocessen er indledt. Vi har forhandlinger med en lang række lande om optagelse, og der er nu i Nicetraktaten udpindt ganske detaljerede regler for, hvordan hvert eneste nyt medlemsland vil blive placeret rent stemmantaletsmæssigt i de forskellige sammenhænge, og hvordan de vil blive placeret i f.eks. Parlamentet.

Jeg synes, det er et håndslag til de ansøgerlande, der står spændt og venter, at vi faktisk mener det alvorligt. Med denne Nicetraktat kan de alle sammen slå op og se: Hvordan vil vi blive repræsenteret? Hvor mange stemmer vil vi få? Hvor mange parlamentsmedlemmer vil vi få? Derfor synes jeg, det er et rigtig godt stykke arbejde, der er gjort. Det er ikke noget med de store armsving, men der er lavet et solidt stykke arbejde, der placerer de nye medlemslande i sammenhængen.

Der er blevet talt meget om flertalsafgørelser, og jeg skal ikke lægge skjul på, at Det Radikale Venstre egentlig godt ville have haft nogle flere flertalsafgørelser end dem, der allerede er lagt op til. F.eks. havde vi gerne set, at der havde været flertalsafgørelser om minimumsbestemmelser på miljøafgiftsområdet. Vi havde også gerne set, at man havde haft flertalsafgørelser på f.eks. selskabsskatteområdet, så det kunne undgås, at lande trak hinanden nedad i en spiral med stadig lavere selskabsskatter, så man kunne udkonkurrere hinanden på dette område.

Der er god solidaritet i at have flertalsafgørelser, så man undgår, at enkelte lande saboterer samarbejdet. Men sådan blev det altså ikke, så vi skal kun sige, at det kan man måske prøve næste gang. Vi er i hvert fald i første omgang meget godt tilfreds med det signal til udvidelsesprocessen, som er hovedindholdet i Nicetraktaten.

Det andet spørgsmål, der bliver stillet i forespørgslen, handler om en uvildig undersøgelse